

C/2024/2285

2.4.2024

**Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 października 2023 r.
w sprawie T-526/22, Sberbank/Komisja i SRB, wniesione w dniu 20 grudnia 2023 r. przez Sberbank
of Russia PAO**

(Sprawa C-792/23 P)

(C/2024/2285)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Sberbank of Russia PAO (przedstawiciele: D. Rovetta, avocat, M. Campa, M. Moretto, M. Pirovano, V. Villante, avvocati)

Druga strona postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i uznanie za dopuszczalną wniesionej w pierwszej instancji skargi o stwierdzenie nieważności (i) decyzji SRB/EES/2022/20 z dnia 1 marca 2022 r. dotyczącej przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Sberbank banku d.d., (ii) sprawozdań z wycen nr 1 i 2 nr w zakresie dotyczącym Sberbank banku d.d., sporządzonych przez SRB odpowiednio w dniach 27 i 28 lutego 2022 r., i (iii) decyzji Komisji (UE) 2022/947 ⁽¹⁾ z dnia 1 marca 2022 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Sberbank banku d.d.;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu rozpoznania skargi wniesionej w pierwszej instancji co do istoty;
- obciążenie SRB i Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca je podnosi trzy główne zarzuty.

Po pierwsze, Sąd naruszył art. 263 akapit czwarty TFUE oraz dopuścił się szeregu naruszeń prawa oraz wielokrotnego przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów, orzekając, że sporne decyzje nie dotyczą sytuacji prawnej skarżącej w pierwszej instancji bezpośrednio, nie uzasadniając i nie ustosunkowując się w ten sposób do szeregu popartych dowodami kluczowych argumentów podniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji.

Po drugie, Sąd naruszył art. 263 akapit czwarty TFUE i dokonał błędnej wykładni pojęcia prawnego „własności”. Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd dokonał błędnej wykładni prawnej definicji pojęć „grupa bankowa i grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, a także „akcjonariusza” i „jedynego akcjonariusza”. Tytułem ewentualnym wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 263 akapit czwarty TFUE, uznając, że „skutki gospodarcze” dla skarżącej w pierwszej instancji nie wystarczają do wykazania, że sporna decyzja dotyczy jej bezpośrednio.

Po trzecie, Sąd naruszył art. 20 ust. 15 rozporządzenia nr 806/2014 ⁽²⁾ w związku z art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem, dokonując błędnej wykładni żądań stwierdzenia nieważności i pozostałych podniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji żądań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 2022 z 164, s. 63.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).